

IIII.
De precepto Quarto
mentē reficere. q̄ ventrem mortuū re carnis tereno satiare. Itē greg. in dyalogo. Nimirū constat q̄ maius est miraculū predicatōnis verbo atq; orōnis solatio p̄ctōrem conuertere. q̄ carnem mortuam suscitare. sp̄c patrem sp̄ualem tripliciter honozare debemus. Primo em̄ humiliter obediendo. in his potissime q̄ de iure teneris plebano. puta cū tibi precipit celebrare tūc celebres. q̄ interdicta ecclesie serues q̄n tibi p̄cipit ad ieiunandū ieiunes. q̄ excoīcatos strictissime vites. et penitentiā tibi iniunctā in ḡfessione adimpleas. Omnīū em̄ horum transgressio p̄dictōrū. maxime si fiat ex deliberatōe ⁊ ḡteptu inducit p̄ctm̄ mortale.

De excoīcatione.

Circa p̄dicta tria sunt notabiliter aduertenda. **I.** Primū ē quantum ad excoīcationis sententiā quā quilibet xp̄ianus merito debet abhorere. que est duplex maior ⁊ minor. Minor sepat a sacramētis ecclesie. q̄ nullū recipiendū est sacramētū in minori excoīcatione nec etiā osculum pacis. quā minorem excoīcationem q̄ incurrit p̄cto scienter et ḡtra p̄hibitiōem cōmunicat cum excoīcato comedendo loquendo emendo vendēdo. ⁊ sic de alijs. Et ab ista minori excoīcatione potest absoluere quilibet sacerdos qui habet potestatem sup̄ talem hoīem q̄ possit eum absoluere a p̄ctō mortali. Et ista absolutio fit solo verbo dicēdo. absoluo te a sentētia excoīcationis quā incurristi cōicando in loquendo siue comedēdo ⁊c. Et ista absolutio potest fieri sine sacramentali ḡfessione. sic q̄ ille exhibeat se ⁊ fateatur se excoīcasse cum excoīcato vel loquēdo vel comedēdo. et sic de alijs. **h.** Excoīcacio vero maior sepat ab ingressu ecclesie et a cōmunione fidelium et a sacramētis. Et talis excoīcacio est timenda merito cuilibet xp̄iano p̄pter quinque rōnes. Primo q̄ p̄pter ip̄am talis excoīcatus excludit a ḡortio omnīū xp̄ifidelium in terra viuentiū. Item a ḡortio dei et beatorū in eterna felicitate existentiū. Ergo comparatur leproso q̄ habet morbū infectiuū qui a ḡortio omnīū eiicitur. Et ideo lepra carnalis ab omnibus hominibus multum timetur. eo q̄ est morbus contagiosus. Et multi sunt homines q̄ alias infirmitates poti⁹ sustinerent q̄ lepram eo q̄ ab hominibus sepat. Sed multo forius timenda est excoīcacio. q̄ est ictus gladii spiritualis qui magis timendus est q̄ gladi⁹ corporalis. Vñ Aug. dicit de illo q̄ excoīcat⁹ q̄ grauius est hoc illi q̄ si p̄forzaret gladio vel a feris deuozaret⁹ siue in flamis exureret⁹. Scdō timēda est excoīcacio quia est valde damnosa. Rufert enim homini partem suam de omnibus missis orationibus et elemosinis. et alijs bonis que fiunt in ecclesia dei quod non est paruum damnum. **¶** Quis enim digne sufficeret estimare valorem vnus missę. Quid tunc de omnibus missis que celebrantur per totum mundum. et de omnibus